

Wet van 7 januari 1958 betreffende de Fondsen voor bestaanszekerheid. (BS 07-02-1958)

Hoofdstuk I: Algemene bepalingen.

Artikel 1. (De Koning kan, in de vormen bepaald bij de (wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités) collectieve arbeidsovereenkomsten algemeen verbindend verklaren waarbij deze comités Fondsen voor bestaanszekerheid oprichten met het oog op: <KB 1-03-1971, art. 10, 1°>1° het financieren, toekennen en uitkeren van sociale voordelen aan bepaalde personen;2° het financieren en organiseren van de vakopleiding van de werknemers en van de jongeren;3° het financieren en verzekeren van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers in het algemeen.) <W 18-12-1968, art. 1>De aard, de omvang en de toekenningsvoorwaarden van deze voordelen worden in dezelfde vormen bepaald.Deze bepaling doet geen afbreuk aan de bepaling van artikel 5 van de besluitwet van 25 februari 1947 betreffende het toekennen van loon aan de werknemers voor een bepaald aantal feestdagen per jaar, gewijzigd bij de wet van 30 december 1950.

Art. 2. De Fondsen voor bestaanszekerheid genieten rechtspersoonlijkheid.Hun statuten worden door de paritaire comités vastgesteld en bindend verklaard in de bij artikel 1 bepaalde vormen.De benaming "Fonds voor bestaanszekerheid" mag uitsluitend gebruikt worden door de bij toepassing van deze wet ingestelde lichamen.

Art. 3. De Fondsen voor bestaanszekerheid worden paritair beheerd door vertegenwoordigers van de werkgevers en van de werknemers.

Art. 4. De statuten der Fondsen voor bestaanszekerheid moeten vermelden:1° De benaming en de plaats waar het lichaam gevestigd is;2° Het doel waarvoor het ingesteld is;3° De personen die de door het Fonds verleende voordelen kunnen genieten, de aard dezer voordelen en de modaliteiten van toekenning en van uitkering;4° De categorieën van werkgevers die de bijdragen, bestemd voor de financiering van de voordelen, moeten betalen;5° Het bedrag of de wijze van vaststelling dezer bijdragen en de wijze van inning;6° De wijze van benoeming en de bevoegdheden van de beheerders;7° De wijze van vaststelling van de balans en van de rekeningen;8° De wijze en het tijdstip waarop het beheersorgaan van het Fonds aan het paritair comité verslag doet over het vervullen van zijn opdracht;9° De wijze van ontbinding,van vereffening en aanwending van het vermogen.

Art. 5. Het beheersorgaan bepaalt elk jaar het deel van de ontvangsten dat mag worden aangewend om de bestuurskosten van de Fondsen te dekken.Het beheersorgaan bepaalt de kosten die als bestuurskosten mogen worden aangerekend. Zij omvatten inzonderheid :1° De kosten van inning en invordering der bijdragen;2° De kosten van uitkering der prestaties;3° De kosten van de bij artikel 13 ingestelde controle.

Hoofdstuk II: Inning en invordering der bijdragen.

Art. 6. Wanneer de statuten voorschrijven dat het Fonds zelf de inning en de invordering der bijdragen verzekert, bepalen zij de termijn binnen welke de betrokken werkgevers de verschuldigde bijdrage moeten betalen.De statuten kunnen eveneens de bijslag en de rente bepalen,verschuldigd door de werkgevers die de termijn niet in acht nemen. De bijslagen en de rentevoet mogen niet hoger zijn dan het percentage vastgesteld voor de bijdragen voor sociale zekerheid bij toepassing van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Art. 7. <W 18-12-1968, art. 2> De statuten kunnen bepalen dat de bijdragen worden geïnd of ingevorderd door een van de instellingen belast met de inning van de bijdragen voor

sociale zekerheid. In voorkomend geval worden de voorwaarden van deze tussenkomst vooraf door het paritair comité in gemeen overleg met bedoelde instelling bepaald. In dat geval zijn de wijzen van berekening, van inning en van invordering van deze bijdragen dezelfde als deze van de sociale zekerheidsbijdragen met wier inning de instelling is belast. Het is eveneens zo wat betreft de bijdrageopslagen en de verwijlinteressen.

Art. 8. (Opgeheven) <W 18-12-1968, art. 7, 2°>.

Hoofdstuk III: Toekenning en uitkering der prestaties.

Art. 9. De statuten kunnen bepalen dat de prestaties uitgekeerd worden door één of meer lichamen belast met het uitkeren van de prestaties van sociale zekerheid. In dat geval worden de voorwaarden van tussenkomst van deze lichamen bepaald in gemeen overleg met het Fonds.

Art. 10. De bepalingen van artikel 8 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders zijn van toepassing op de prestaties van de bestaanszekerheid.

Art. 11. De uitkering van de prestaties mag in geen geval afhankelijk gesteld worden van de betaling, door één of meer werkgevers, van de bij artikel 4 bepaalde bijdragen.

Hoofdstuk IV: Controle.

Art. 12. (Onverminderd de toepassing van de artikelen 52 en 53 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités) wordt op het beheer van elk Fonds een controle uitgeoefend door een revisor of een accountant. Deze revisor of accountant wordt aangewezen door het bevoegd paritair comité. Ingeval het paritair comité het niet eens wordt over een bepaalde naam, stelt het twee namen voor aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, die beslist. <KB 1-03-1971, art. 10, 2°.>. Deze revisor of accountant heeft een onbeperkt recht van toezicht en onderzoek over al de boekhoudkundige verrichtingen van het Fonds, doch mag zich nooit met het beheer inlaten. Hij kan ter plaatse inzage nemen van de boeken, de briefwisseling, de notulen en om het even welke geschriften van het Fonds. De revisor of accountant deelt aan het beheersorgaan van het Fonds geregeld de uitslag van zijn onderzoek mede en doet alle aanbevelingen die hij nuttig acht.

Art. 13. De revisor of accountant brengt minstens éénmaal per jaar verslag uit over zijn opdracht aan het bevoegd paritair comité, dat er een afschrift van overmaakt aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg. Dit verslag wordt samen met het jaarverslag van het Fonds openbaar gemaakt.

Art. 13bis. <Ingevoegd bij W 1998-02-13/32, art. 73; Inwerkingtreding : 01-03-1998> De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, en na advies van de Nationale Arbeidsraad, de maatregelen inzake controle op de fondsen voor bestaanszekerheid bepalen alsmede de sancties in geval van niet-naleving van deze controlemaatregelen.

Art. 14. Bij verstoring van het financieel evenwicht, waardoor het bestaan van het Fonds of het uitkeren der prestaties in gevaar gebracht wordt, verzoekt de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, na verslag van de revisor of accountant, het bevoegd paritair comité de nodige maatregelen te treffen. Het verzoek van de Minister moet met redenen omkleed zijn. Indien het paritair comité deze maatregelen niet treft binnen de door de Minister vastgestelde termijn, worden ze door de Koning ambtshalve vastgesteld. De aldus door de Koning ambtshalve vastgestelde maatregelen blijven van toepassing tot de Koning (een

collectieve arbeidsovereenkomst daaromtrent, in het paritair comité gesloten, algemeen verbindend heeft verklaard) <KB 1-03-1971, art. 10, 3°>.

Hoofdstuk V: Sancties.

Art. 15. <W 18-12-1968, art. 3> Onverminderd artikel 496 van het Strafwetboek wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met geldboete van 26 tot 500 frank of met één van die straffen alleen ieder die in het openbaar gebruik maakt van de benaming "Fonds voor bestaanszekerheid" voor andere instellingen dan die welke bij toepassing van deze wet worden opgericht.

Art. 16. <W 18-12-1968, art. 3.> Onverminderd de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met geldboete van 26 tot 500 frank of met één van die straffen alleen: 1° de werkgevers, hun aangestelden of lasthebbers en de werknemers die zich schuldig hebben gemaakt aan de overtreding van de ter uitvoering van deze wet getroffen koninklijke besluiten of van de bij koninklijk besluit algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomsten van paritaire comités; 2° de werkgevers, hun aangestelden of lasthebbers en de werknemers die het krachtens deze wet geregelde toezicht hebben verhinderd.

Art. 16bis. <W 18-12-1968, art. 3> De rechter die de straf uitspreekt ten laste van de werkgever, zijn aangestelden of zijn lasthebbers die de bijdragen niet hebben betaald of niet betaald hebben binnen de vastgestelde termijnen, veroordeelt ambtshalve de werkgever tot betaling, aan de instelling die met de inning van de bijdragen belast is, van de achterstallige bijdragen, de bijdrageopslagen en verwijlinteressen die op het tijdstip van het vonnis nog niet aan die instelling zijn gestort.

Art. 17. <W 18-12-1968, art. 3> Bij herhaling binnen een jaar na een vorige veroordeling kan de straf op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Art. 18. <W 18-12-1968, art. 3> De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers zijn veroordeeld.

Art. 19. <W 1998-02-13/32, art. 89, 005; Inwerkingtreding : 01-03-1998> § 1. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII, zijn toepasselijk op de bij deze wet bepaalde misdrijven.

§ 2. Artikel 85 van voormeld wetboek is toepasselijk op de in deze wet bepaalde misdrijven zonder dat het bedrag van de geldboete lager mag zijn dan 40 % van de bij deze wet bepaalde minimumbedragen.

Art. 19bis. <W 18-12-1968, art. 3> De publieke rechtsvordering wegens overtreding van de bepalingen van deze wet en van de ter uitvoering ervan genomen koninklijke besluiten, evenals van de bij koninklijk besluit algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomsten van paritaire comités, verjaart door verloop van (vijf jaar) na het feit waaruit de vordering is ontstaan. <W 1994-03-23/30, art. 25, 004; Inwerkingtreding : 01-04-1994>

Art. 19ter. <W 18-12-1968, art. 3> Voor de bij artikel 16, 1°, bepaalde misdrijven wordt de geldboete zoveel maal toegepast als er personen zijn voor wie geen bijdragen gestort werden; het bedrag van de geldboete mag evenwel niet hoger zijn dan 50.000 frank.

Art. 19quater. <ingevoegd bij W 1989-12-22/31, art. 225, 002; Inwerkingtreding : 09-01-1990> Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, houden de door de Koning aangewezen ambtenaren toezicht op de naleving van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Deze ambtenaren oefenen dit toezicht uit overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie.

Art. 20. Onverminderd de eventuele strafvervolgning, kan van het voordeel der prestaties, uitgekeerd door het Fonds voor bestaanszekerheid, worden uitgesloten voor ten hoogste dertien weken, of zesentwintig weken in geval van herhaling, ieder die deze prestaties ten onrechte verkregen heeft of getracht heeft te verkrijgen, hetzij op grond van een onjuiste, onvolledige of laattijdige aangifte, hetzij door na te laten een aangifte te doen waartoe hij verplicht is, hetzij door een onjuist of vervalst bescheid over te leggen.

Hoofdstuk VI: Verjaring.

Art. 21. Verjaart na drie jaar: 1° Vanaf de datum waarop de bijdrage eisbaar wordt, vordering tegen een werkgever wegens het niet-betalen van deze bijdrage; 2° Vanaf de datum waarop de prestatie moest worden uitgekeerd, de vordering van een gerechtigde tegen het Fonds voor bestaanszekerheid.

Hoofdstuk VII: Rechtsmacht.

Art. 22. <W 10-10-1967, art. 3, art. 75.> De arbeidsrechtbank doet uitspraak over de geschillen omtrent rechten die uit deze wet voortvloeien, en past, op verzoek van de fondsen voor bestaanszekerheid, de in artikel 20 van deze wet bepaalde sanctie toe.

Art. 22bis. <W 15-07-1970, art. 68> De betwistingen omtrent de betaling der bijdragen die aan de fondsen voor bestaanszekerheid verschuldigd zijn, vallen binnen de bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken. Deze doen uitspraak in laatste aanleg tot een bedrag ten belope van 3.600 frank.

Hoofdstuk VIII: Overgangsbepalingen.

Art. 23. De Fondsen voor bestaanszekerheid, welke beoogd zijn bij artikel 2 van de wet van 28 juli 1953, gewijzigd bij de wet van 23 mei 1956 en van 29 december 1956, en die welke na de inwerkingtreding van evengenoemde wet ingesteld zijn bij beslissing van een paritair comité, bindend verklaard in de vormen voorgeschreven bij de besluitwet van 9 juni 1945 tot vaststelling van het statuut der paritaire comités, blijven bestaan en vallen onder de toepassing van deze wet. De betrokken paritaire comités zijn verplicht de bepalingen waaronder deze Fondsen vallen, in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet. Zo deze paritaire comités verzuimen, binnen één jaar na de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad, nieuwe statutaire bepalingen vast te stellen, worden deze ambtshalve door de Koning vastgesteld. De aldus door de koning ambtshalve vastgestelde bepalingen blijven van toepassing tot de nieuwe statutaire bepalingen, vastgesteld door het paritair comité, in de vormen bepaald bij de besluitwet van 9 juni 1945 (of de wet van 5 december 1968), bindend verklaard worden. <KB 1-03-1971, art. 10, 4°.> (Wat betreft het Fonds voor bestaanszekerheid voor de arbeiders uit de kolenhandel van Antwerpen en omliggende, blijven de modaliteiten tot vaststelling en inning van de bijdragen die vóór 1 januari 1953 bestonden, van toepassing. De Koning kan de collectieve arbeidsovereenkomsten van het Paritair Comité voor de kolenhandel van Antwerpen en omliggende, waarbij het bedrag van de bijdragen wordt gewijzigd, algemeen verbindend verklaren.) <W 18-12-1968, art. 5>.

Art. 24. De wet van 28 juli 1953, gewijzigd bij de wet van 23 mei 1956 en van 29 december 1956, heeft geen uitwerking meer vanaf de datum waarop deze wet in werking treedt, behalve wat betreft: 1° De Fondsen voor bestaanszekerheid die hun statuten moeten regulariseren overeenkomstig artikel 23, lid 1, en waarvoor de wet van 28 juli 1953 geacht wordt verlengd te zijn tot de gewijzigde statuten bekendgemaakt worden; 2° De bepalingen

die het voorwerp uitmaken van artikel 2 van voormelde wet van 28 juli 1953 blijven van kracht.

Art. 25. Deze wet treedt in werking op 1 januari 1958. Evenwel blijven de tegenstrijdige bepalingen van de statuten van de Fondsen, bedoeld in artikel 23, lid 1, van toepassing tot zij in overeenstemming gebracht zijn met de bepalingen van deze wet.